rōnū cēſura ipoſ decernim⁹ eccl'iaſtica ɔpellēdos. Sāe ſi q̄s i illū errorē inciderit vt ptinacit affirmare pſumat exercere vſuras nō eē pctm̄: decernim⁹ eū velut hereticū puniēdū: locoꝝ nihilomin⁹ ordinarijs ⁊ heretice prauitatꝭ iq̄ſitorib⁹ diſtricti⁹ iniūgētes: vt ɔtra eos quos de errore h⁹i diffamatos īuenerint: aut ſuſpectos tāq̄ ɔtra diffamatos vl' ſuſpectos d̄ hereſi ꝓcedere nō omittāt. Cl. v. i. ɔc. vie.

De exceſſibus prelatorum.

Frequens ⁊ aſſidua nos quorūdā religioſorū querela circūſtrepit: q̄ pleriq̄ epi ⁊ eoꝝ ſupiores ac ceteri eccleſiarū p̄lati. ipoꝝ religioſorū quietē iniuſte in ſubſequētibus multiplicit inquietant. Quidā enim exemptos capiunt ⁊ incarcerāt i caſib⁹ non ɔceſſis a iure. Quidā p grauium itermīationē penaꝝ impediunt: ne decimas ſeu reddit⁹ bētes exēpt illos ſoluant eiſdē neue aliquis miſſas eorū audiant.

ff. de eden. argentarius § .i.

e Rōnū. vide q̄d no. ⁊ dixi d̄ ꝓba. c. i. ⁊ p Azo. i ſū. de edē. § nūc de editione rōnū. q̄cq̄d ſcribat' de rōnib⁹ edēdis veritas vr̄ q̄ rōīſ editio p ſpālē actōē petit' a tutor' curator' ſocio ꝓcurator' ⁊ geſtor'. ſ. p actōes tutele ꝓ ſocio mādati ⁊ his ſīlē ſed per edictū d̄ edēdo iuſte petit' ab illo qui fecit illam ex publico officio ſed ſi nō petit' rōne publici officij tunc vr̄ idē illis q̄d in inſtrumentis ſi igit' vt priuat⁹ q̄s cōficiat ſcripturā. in li. de datis ⁊ accept. ñ cogit' ad illas rōnes edendas ſine cauſe cognitione ⁊ in cauſe cognitione vertit' q̄ illis vtatur vl' q̄ petēs ſit priuilegiatus vt fiſc⁹. ff. de eden. l. iij. ⁊ ſic poteſt recte intelligi lex prima. C. de edē. h⁹ nouū facit hec cōſtō q̄ addit aliū caſu3 p̄uilegiatū in q̄ etiā taliū rōnū fit editio q̄ añ ɔſtōem iſtā non fiebat. vt fuit olī determinatū p dñm Jacobū de bayſio frem archi. q̄ q̄rebat de manifeſto vſurario q̄ epo ſatiſdederat. q̄d vide in mercu. hoc ti. ſub lra. c. Jtē ſcias q̄ iſtis rōnib⁹ ſtaret' ɔ eos p eis nō. C. de ꝓba. l. inſtra. ⁊ l. rōnes. ⁊ l. exēplo. ⁊ no. ff. d̄ eden. l. quedā. § nūmularios in gl. ſed an idē hodie ⁊ facit q̄d no. de fide inſtru. c. ij. in fi. i. glo.

f Cēſura. q̄d cōtineat habet' de. v̄. ſig. q̄renti. nō vult q̄ hec ɔſtō ipo inuito domū ipſius ingredi vel archā ipſius frangi. ⁊ vide q̄d no. i ſpe. de inſtru. edi § videndū reſtat. v̄. pōe inſtra ⁊ q̄ hāc cēſurā l3 ñ directe tñ idirecte ɔ iudeos exercet eccleſia. c. ti. p⁹ miſerabilē. ⁊ c. q̄to. ſatis videret' q̄ etiā in iudeis haberet hoc locū ſi p ſeculares p̄ncipes tales libros edere ñ cogantur per iura predi. ⁊ facit q̄d dicam. i. parte prox.

g Jpos vſurarios. ⁊ idē puto de ipoꝝ heredib⁹ ſuis vel extraneis. de vſu. tua nos. ⁊ c. michael. ff. de edē. ſi q̄s ex argētarijs. § i. ⁊ l. q̄dā. § nihil.

h Cōpellēdos. q̄d ſi dicat vſurarius vel heres ſe nō hr̄e rōnes vel ſe illas pdidiſſe. videretur credendū ipſius ſacr'o. ff. de eden. p̄tor. § ſed ſi ſeru⁹. C. d̄ fide inſtru. l. vl. q̄d mc. cā. c. vl. ⁊ facit q̄d no. de priui. cum olim. i dic ɔ. facit de pur. ca. c. i. in eo q̄ q̄ dicit ſe nō hr̄e vel pdidiſſe nō credet' niſi aliter ꝓbet. h3 q̄ ꝓbare amiſſionē cū caſu. pōe incēdio vel ruina. ff. de eden. ſi q̄s ex argētarijs. in fi. l. vl. de fide inſtru. ⁊ q̄d no. in decre. cū olim. non ob. q̄ ibi neceſſe eſt plene probari tenorē. nō fit q̄ magnū p̄iudiciū ſi ſup amiſſiōe ſtat' iuramēto. facit de ꝓcu. ex inſinuatiōe ſ3 cognoſco vſurariū qui nō ſcribit rōnes in libro. ſed in cedulis q̄s ſtatim dilaceraт ſolutis credito ⁊ vſuris. ſi tali ſuccederet heres nō vſurarius ſed al's fide dign⁹ ſtatim videret' ſtari iuramēto ſi huic rei fama cōſentit. de teſti. p̄terea. de ꝓba. cū cām. de p̄ſump. illud. ⁊ hoc caſu vel q̄ñ al's nō poſſent haberi poſſet recurri ad ſuffraganeū. decre. ad noſtram. ij. de iureiur.

i Si q̄s vſurari⁹ vl' nō. ⁊ ſic no. q̄ iura nō ſolū puniūt vſurarios de quoꝝ pena. e. ti. q̄ in oīb⁹. ⁊ c. p̄terea. ⁊ c. q̄q̄. li. vi. ſed etiā puniūt fautēres. qui. ſ. ad hoc op⁹ alienigenis domos ɔcedūt. vel tales in terris ſuis habitare pmittūt. e. ti. vſurarū. li. vi. Jtē fautēres p modū de q̄. d̄. i. rn̄. graui⁹ autē puniūtur fautēres per modū hic expreſſum. ⁊ ſic patet plus puniri auctorizantem q̄ facientem. de hoc de of. dele. c. i.

k Pertinaciter. habetur hoc verbum. ɔ. e. compi. de ſum. tri. c. vno. § porro. ⁊ ibi expoſui.

l Affirmare. vide q̄d no. de ſum. tri. c. i. li. vi. in vlti. glo.

m Non eē peccatū. ⁊ ex his aliqui dicūt vſurariū nō obligatum reſtitutioni. alij fatent' cum reſtitutioni obligatu3. ſed ſicut mutuū cōmodatum vel depoſitū recipiens facta reſtōne ad quam obligat⁹ ē. non penitet. ita vſurarius facta reſtōne vſure penitere nō tenetur. ſed hoc ē falſū q̄ obligatus reſtitutioni ex delicto furto vſura rapina vl' ſīmili modo etiā p⁹ reſtitutionē h3 penitere. de homi. ſicut dignum. § cos. de fur. c. vlt. de rap. c. ij. de imu. ſi q̄s domu3. cū ſi. ⁊ vide q̄d no. Ho. in ſum. d̄ penis. i vl. colum. v̄. ſed nunq̄d ſufficit. ⁊ ſequentib⁹

n Hereticū. nō ſolum ē heretic⁹ male ſentiens de articulis fidei vel ſacramētis eccleſie. de here. ad obolendā. in pn̄. ſ3 etiā qui puerſū habet dogma vel falſas vel nouas opiniōes gignit aut ſequit'. xxiiij. q. iij. inter ſciſma ⁊ hereſim. ⁊ c. hereticus. iſtud aūt ē ɔ doctrinā eccleſie. c. ti. c. iij. ⁊ c. cū3 tu in fi. Judei vero q̄ dicūt hoc inducētes auctoritatē deutero. xxiij nō feneraberis fratri tuo. ꝓ quib⁹ facere videt'. xiiij. q. iiij. ab illo. nō includant' hac ɔſtōe q̄ nō cadit in illos ꝓprie hereſis que diuiſionē notat. ſed ipi nūq̄ in vnitate fuerūt. Jtem certum eſt q̄ peccant in articulos fidei. qui nō ſapiūt hūanitate3 chriſti. de quib⁹. de ſum. tri. firmiter. ⁊ hoc ſcit eccl'ia ⁊ illos ſuſtinet. ⁊ nihil ad nos. ⁊c. ij. q. i. multi. de diuor. gaudemus poſſent tamē ſup his p eccliam cōpeſci ſi talia dogmatizarēt inter chriſtianos vt ſcripſi poſt Jnno. ⁊ Hoſt. de vo. q̄ ſuper his. v̄. defenſione. ſicut ⁊ in alijs caſib⁹ coercent' qui nō. de iude. iudei ſiue. Ad rōnes vero ipſoꝝ reſpōde vt ſcripſi. e. ti. conqueſtus. ⁊ no. Hoſti. in ſumma. e. ti. § an aliquo.

o Omittant. p modū. de quo. ɔ. e. compi. de here. c. i.

p Frequens. Prouiderat greg. ɔ. xxvij. grauamina. q̄ p̄lati religioſis inferebant. e. ti. nimis. i. ⁊ ij. hoc v̄o cōciliū ꝓuidet ɔ. xxx. a quibus p̄latos ceſſare p̄cipit ⁊ per ſuos ſubditos ceſſari facere. iubens ipoꝝ priuilegia et iura ſeruari. ⁊ eſt huic ſi. ɔ. e. cō. de cen. ad noſtrum.

q Circūſtrepit. ſumptū. liiij. di. frequens. ⁊ de reſti. ſpo. frequens. in pn̄. li. vi. ⁊ ibi exponitur.

r Superiores. archiepiſcopi ⁊ patriarche.

s Jnquietant. ſumptum. e. ti. nimis. in pn̄.

t Capiunt. etiā p̄lati ſunt excōicati. cum iniurioſas manus iniciunt in clericos. de ſen. ex. vniuerſitatis.

v A iure. de priui. c. i. li. vi. de here. ad obolendā. per has tamen conſtitutiones cle. in multis caſibus habent ordinarij iuriſditionē ſuper exemptos. quos dicam i. de pe. c. ij.

x Quidam. ſcōm

y Jnterminationem. hoc non ligat ad penam. quod dic vt no. de ſag. c. vno. cum concor.

z Neue. tertium.

molentes in molendinis ⁊ co
quētes i furnis eoꝝ. Fuientes
quoqꝫ ⁊ vaſallos ⁊ domeſticos[c]
eorūdē vł al's qualſcūqꝫ ꝯtra
hētes ⁊ ꝑticipātes cū ipſis ſu
ſpēdūt interdicūt ⁊ excōicant
abſqꝫ cā[d] rōnabili ꝓ libito vo
lūtat[e] bōa illoꝝ intdū nihilo
min⁹ illicite occupantes ⁊ ap
pellationib⁹[f] quas ꝑdicti exē
pti ob ꝑdicta vł alia grauami
na rōnabilr iterponunt[g] quīqꝫ
mime deferētes appellātes oc
caſiōe appellationū h⁹i inter
dū capiunt aut capi faciūt. et
carceri mācipari[h] Quidā[i] ꝑ
terea capellanos i eccłijs ple
no[k] iure ſpectātib⁹ ad coſd. lꝫ
nulla cā ſubſit legitia celebrarꝫ
nō ſinūt. nec miſtrare ꝓchi
anis eccłiaſtica ſacra. nōnulli[l]
etiaꝫ indebite abbates mona
chos ⁊ cōuerſos exēptos nec
non ⁊ clericos ipi pleno iure
ſubiectos. ſi eis ñ pareāt i his
ēt i qb⁹ nō tenenꝫ eiſdē. i ꝯſul
ta facilitate ſuſpēdūt excōicāt
capiunt ⁊ incarcerāt. ac loca
⁊ eccłias iterdicūt[m] ipoꝝ in ex
igēdo[n] inſup ab ipſis exēptis
ipoꝝūqꝫ ſubditꝫ ſubſidia chari
tatis excedūt[o] nimiū ꝯtra eos
⁊ iſolitas[p] ac idebitas ipis cō
tra[q] iura exactiōes iponunt.
nouos[r] cēſus ⁊ idebita onera
ꝓchialib⁹ iponūt eccleſijs i
qb⁹ exēpti ius obtinēt ꝑrona
tus. ꝓceſſus[s] iuſte factos. ſeu
ſentētias iuſte latas a delega
tis ſedis apłice vel a ꝯſeruato
ribus ꝓ exemptis publicari
ſeu executioni mādari a ſuis
ſubditis nō ꝑmittūt[t] tabellio
nibus[v] publicis inhibēt ne in
ſtrumēta ꝯficiāt[x] ⁊ iudicibus
ne iuſticiā faciant. ac iuriſperi
tis ne cōſiliū vel auxiliū ꝑbe
ant in cauſis ſeu negocijs eo
rūdē ꝑſītatos[y] ꝑ exemptos ad
ordines vel beneficia. quorū
preſentatio ad eos ꝑtinet. no
lunt admittere niſi ꝑſītantes
ponant obedientiā[z] in ſaluta
tione litterarū[a] quas ꝓ huiuſ
modi preſentatione tranſmit
tunt. Eccłijs[b] quoqꝫ vacāti
bus in quib⁹ monaſteria ius
obtinēt patronat⁹. repulſis ꝑ
ſonis idoneis preſentatis. ad
eas perſonas inſtituunt inha
biles ⁊ indignas[c] Quidā[d]
etiam eccleſias curam anima
rum habētes ad menſā[e] abba
tum ſpectātes. quarū fructus

a Audiāt. qd̄ tñ lꝫ ſine ꝑiudicio parochialiū eccłiaꝝ. ð pa-
roch. c. ij. qd̄ dic vt ibi. ⁊ qd̄ eis offerꝫ ſuū ē de ſta. mo. c. i. re-
ligioſi. tñ nō debent aliquos retrahere ab exceſſu vł frequē-
tia ſuaꝝ eccleſiaꝝ. ſ. ti. i. c. i.
b Molētes. quartū.
c Domeſticos. ſ. ti. i. c. i. ad fi.
d Cā rōnabili. con
tra hos erat ꝓuiſuꝫ
de ſen. ex. ſacro.
e Voluntatis cōtra
hos erat ꝓuiſū de ꝑ
uile. ꝗto. lꝫ illa loqꝫ
de exēptis vel priui-
legiatis iſta generali
us de oib⁹ vt pꝫ i ſi.
f Et appellationi-
bus. quintum
g Interponūt. vi-
de qd̄ no. de priuile.
aucte. li. vi. i vlti. gl.
ꝑ Inno. ⁊ Hoſti. de
ap. dilectis.
h Mācipari puni
endi ſunt. vt. ij. q. vi.
decreto. de app. de
priore. ⁊ timētib⁹ ta
lia ſufficit ꝓteſtari.
qd̄ dic vt ð ap. c. vi.
i Quidam ꝑterea.
ſextum.
k Pleno iure. xvi
q. ij. viſis. ð ꝑui. qm̄
l Nōnulli. ſeptimū.
m Interdictū. ſi ð
exēptione ꝯſtat ſnīe
nō ligāt. de ap. ſi du
obus. de reli. do. cū
dilect⁹. de h̄ ð accu.
veniens in vlti. glo.
cuꝫ ſuis remiſſiōib⁹.
n In exigēdo. oc-
tauuꝫ. ⁊ argue ad ea
q̄ ſcripſi de cēſi. cum
apłs. ſup. ṽ. charita
te. ꝙ ep̄s pōt exigerꝫ
charitatiuū ſubſidiū
dūmodo ſit modera
tum. Io. an.
o Excedunt. cū tamē illud eē debeat moderatum de cenſi.
cum apoſtolus §. prohibemus. de offi. or. conquerente. in fi.

p Et inſolitas. nonum.
q Contra iura. e. ti. c. i. de cenſi. c. iij. ⁊ c. eccleſijs.
r Nouos. decimum. ⁊ hoc eſt ꝯ id de cenſi. prohibemus.
s Proceſſus. vndecimum.
t Permittūt. ꝑ hoc poſſent a delegatis vł ꝯſeruatorib⁹ pu
niri cū illoꝝ iuriſditionē ipediant. de of. dele. c. i. etiā ab ipis
ſubdelegatis ſi iuriſditioneꝫ habent. e. ti. ex litteris. ſaluo qd̄
de conſeruatoribus dicitur. e. ti. c. vi. lib. vi. §. vices.
v Tabellionibus. duodecimum.
x Conficiant. in cauſis vel negocijs. ⁊c̄. vt ſequiꝫ ⁊ hoc ē ꝯ
formā iuramēti ipoꝝ. de qua dixi in cle. vel mo. ſicut te. ⁊ no.
in ſpe. de inſtru. edi. §. reſtat. ṽ. ſed quero ſub qua.
y Preſentatos. xiij.
z Obedientiam. dicendo ſalutē ⁊ obedientiā debitam ⁊ de
uotam vel his ſimilia. ſi ſint exempti nō tenētur obedientiaꝫ
profiteri. de priuile. cum olim. ij. ſi non ſunt exempti. ſatis eſt
ꝙ a principio promiſerunt de ſimo. ne dei.
a Litterarum. ſit ergo ꝑſentatio per lr̄as. de his que fiunt
a prela. ca noſcit vbi de hoc in prima glo.
b Eccleſijs. xiiij. al's in eccleſijs.
c Indignas. ad horum. remotionem. dato etiam ꝙ eēnt di
gni agere poſſunt preſentantes. ⁊ preſentati. xvi. q. vij. decer
nimus. de iurepatro. ex lr̄is. ⁊ c. ex inſinuatiōe. de re iudi. cū
bertholdus. Io. an.
d Quidā. etiā. xv.
e Ad menſam. no.
Inno. de re. ec. non
ali. vt ſup. ꝙ res in q̄
bus eccłia hꝫ direc-
tum dñium ſed aliuſ
vtile vt ſūt feuda nō
pñt dici de mēſa. cuꝫ
alius fruct⁹ ꝑcipiat.
⁊ ꝓ tanto illoꝝ etiaꝫ
ad eccłiam reuerſoꝝ
fieri ꝑmittiꝫ noua in
feudatio. de feudis.
c. ij. Sed queriꝫ que
eccleſie dicanꝫ ꝓprie
de menſa ꝑlatorū vł
capituloꝝ vel ſingu-
larū dignitatū vel ꝑ-
bendaruꝫ. ⁊ videꝫ ꝙ
ille que ſunt menſis eorum vnire intantum ꝙ rectorem vł vi
carium perpetuū nō habent alium ꝗ̄ illum cui facta eſt anne-
xio. quod probat hec littera. ⁊ ſ. e. co. cō. de reſcrip. c. i. ð ſup-
plen negli. prela. c. i. Iſtud autem poteſt ſic eſſe per vnionem
ſic factā per ep̄m de conſenſu capituli. ſ. e. cōpi. de re. ec. non
alie. ſi vna. de ſta. mo. c. i. §. ad hoc. per preſcriptionē. vt no. i
ꝑdi. decre. vt ſup. per papalē conceſſionē. ⁊ de hac nō dubita
tur. de priui. paſtoralis. nec putes ꝙ eccleſia que pleno iure
ſubiectionis ſpectat ad illos ꝓpterea dicaꝫ de menſa. lꝫ eniꝫ
rector talis eccleſie inſtitutionem ⁊ deſtitutionem ab illis re-
cipiat ⁊ ab illis viſitetur etiā quo ad tpalia. nō tamen poſſūt
fructus ad ſuos vſus cōuertere. niſi illā habeāt in mēſam vel
ſuos vſus ꝯuertendam. qd̄ probant predi. decre. ſed obſtat
ei. quod dixi in eccleſia que ſpectat ad menſaꝫ poni ⁊ deponi
pro libero vicarium temporalē. decre. extirpande. §. q̄ vero
de preben. ⁊ ſ. e. compila. de iurepa. c. i. per que pꝫ ꝙ in ec-
cleſia annexa quo ad temporalia inſtituitur rector vel perpe
tuus vicarius. ſed dico ꝙ aut eccleſia ſpectans ad menſam.
prelati vel collegij vel dignitatem habentis vel prebendarij
recipit ſuperioris inſtitutionem quo ad regimen eccleſie vel
ſaltem populi. ⁊ tunc locum habet hoc quod dicitur de ipſo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vicario perpetuo aut pleno iure ſpectat ad illū ēt quo ad ſpiritualia ⁊ tūc habet locum qd͛ dicit̄ de vicario tpali etiam ſi ſit curata vt hic. ⁊ ſuper his vide qd͛ ſcripſi de ꝑben. de monachis. de priuile. paſtoralis.
a ¶ Ad firmam. de loca vr̄a. ne ꝑlati vices ſuas. c. ſi.
b ¶ Non vacent. ſa. ſ. e. cō. de reſcrip. c. i de ſup. ne. ꝑla. c. vno. § ꝑmiſſa. illi enī non erant rectores ſed firmarij ſecus ſi rectores fuiſſent licet manuales.

c ¶ Nōnulli. xvi.
d ¶ Rectorib⁹. qui alibi dicunt̄ vicarij. ꝯ ꝑbē. de monachis
e ¶ Suſtentari. ꝯ id ſ. e. com. de iurepa. c. i. cum concor.

f ¶ Quidam. xvij.
g ¶ Cū armis. tenentur ergo de vi publica. de hoc de oꝛ. co. c. ij. in. i. glo.

h ¶ Nō exiſtit. ⁊ ſic i preſcriptione releuaretur ab onere ꝓbādi titulū. de preſcri. c. i. li. vi.
i ¶ Mittūtq;. xviij.
k ¶ Ut eis. de ꝯſanguineis nepotib⁹ animalibus ⁊ cuſtodib⁹ ipſorum.
l ¶ Abbates. xix.
m ¶ Ipo iure. ꝯcor. ſ. e. cō. de re. ec. non ali. c. i. ⁊ ibi cōcedēti pena ſuſpenſionis iponitur.
n ¶ Eoſdem. xx.
o ¶ Monachandū qd͛ qñq; ſpectat ad ſolos ꝑlatos. qd͛ dic vt de regla. c. ſi. li. vi
p ¶ Frequenter. xxi.
q ¶ Et repete. ꝑmittunt quod.
r ¶ Preterea. xxij.
s ¶ Anni. de reſcꝑ. ſi propter. li. vi. ⁊ licet hec lr̄a poſſet induci ꝗ priuilegiū tale cōprehendat bñficia. etiā ſpectātia ad exemptos. nō tm̄ ꝓbat ꝯ bñficijs exemptis. ex ꝗ ꝑ epm̄ ſit ꝑuatio vt ꝑmiſit. q̇cq̇d tam̄ dicat archi. i decr. ſi ꝓpt̄. puto ꝗ ſi in priuilegio ꝺ de beneficijs dio. venīēt exēpta. ſec⁹ ſi diceret̄ ꝯ bñficijs ſibi ſubiectis ⁊ ē ſimile qd͛ ſcripſi de reſcrip. abbatē. vbi pꝫ rn̄ſio ad decre. graue. de offi. oꝛ. que inducitur ad contrarium.
t ¶ Quibus. xxiij.
v ¶ Illicite. illa enī ꝗ ad fructus nō ꝑtinēt vſurpare n̄ debēt de ele. generali. § vl. li. vi. ⁊ ꝯcoꝛ. ſ. e. cō. de deci. c. ij.

qñq; clericis ſecularib⁹ tradūt ſeu ꝯcedūt ad firmā[a]: clericis ipis ꝯcedētib⁹ ſuis ꝯferūt clericis: q̄q; ipe ꝓpt̄ hoc eccl̄ie in veritate n̄ vacēt[b] ¶ Nōnulli[c] quoq; i eccl̄ijs monachoꝝ iura ipoꝝ iniuſte ſibi appropriant. de ipoꝝ redditib⁹. vt volūt ordināt ita ꝗ rectorib⁹[d] earū nō remanet vn̄ valeāt ſuſtētari[e] ¶ Quidā[f] cū armis[g] ⁊ erecto vexillo molendina ⁊ alia bōa ꝯtra iuſticiā deſtruūt exēptoꝝ ꝗ ēt tāto tp̄e poſſederūt ꝗ de ꝯtrario memoria nō exiſtit[h] mittūtq;[i] frequēt ad mōaſteria ſuarū ciuitatū ⁊ dio. ſuos ꝯſanguineos ⁊ nepotes: ⁊ interdū aīalia ſua cū cuſtodibus vt eis[k] de bōis monaſterioꝝ debeat ꝓuideri. ¶ Abbates[l] iſup ⁊ ꝑores mōaſterioꝝ frequēter ꝯpellūt vt ſuis ꝯſanguineis ⁊ nepotib⁹ mōaſterioꝝ ſuoꝝ ſeu ꝑoratuum poſſeſſiōes ꝯcedāt i ꝑpetuū vl̄ ad tp̄s q̄s q̇dē ꝯceſſiōes nos nullas eē volum⁹ ipſo[m] iure. ¶ Eoſdē[n] quoq; abbates et priores qñq; ꝯpellūt ad ꝑſentādū ſibi ad eccl̄ias vacātes i q̄bus ius obtinēt ꝑſonat⁹: et ad mōachandū[o] iterdū ſuos familiares ꝯſanguieos vl̄ nepotes frequēt[p] ēt ꝑmittunt ⁊[q] tacite ꝯſentiūt ꝗ i ſuo dn̄io tēporali ꝑ milites vaſallos ⁊ ipſoꝝ tp̄ales officiales mōaſterioꝝ bōa mobilia ⁊ imobilia ꝑ violētiā occupēt̄ i caſib⁹ nō ꝑmiſſis a iure ⁊ alie varie iniurie ꝑſonis eccl̄iaſticis ⁊ monaſterioꝝ hoib⁹ irrogēt̄. ¶ Preterea[r] iterdū iiuſte priores ⁊ alios bñficiatos beneficijs ſuis priuāt. vt ſic fruct⁹ beneficiorum illoꝝ ꝑcipere valeāt primo anno ꝑtextu ꝑuilegij qd͛ aſſerūt ſe hr̄e: ꝗ vſq; ad certū tēpus fruct⁹ bñficioꝝ vacātiū poſſint ꝑcipere primi anni[s] ꝗb⁹[t] nō ꝯtēti equos boues theſauꝝ ⁊ alia bōa mōaſterioꝝ ⁊ bñficioꝝ vacātiū illicite[v] occupāt q̄ eēnt futuris ſucceſſoribus reſeruāda[x] quidā[y] militibus ⁊ alijs potētib⁹ dignitatū ſuaꝝ reddit⁹ ⁊ ꝓuent⁹ vendunt ad tp̄s vt[z] ꝑ ipos exēpti vicini fortius opprimantur. ¶ Nōnulli[a] etiā idebite[b] monaſteria dirimūt alij[c] domos et hoſpitalia ⁊ alia bona monaſterioꝝ mobilia ⁊ imobilia frequēter occupāt[d] ⁊ detinent occupata. ¶ Pluries[e] quoq; ſine cā iuſta ipediūt: ne exempti loca ſua valeant reparare[f]. ¶ Quidā[g] ſtatuta faciūt per que derogat̄ priuilegijs[h] exēptoꝝ: ⁊ generalit[i] q̄q; plures ꝑlati religioſ ꝑſertim exemptis ⁊ priuilegiatis in ꝑſonis ⁊ rebus ſuis ac iuribus ſpūalib⁹ ⁊ tp̄alib⁹ graues iferūt ꝯtra iuſticiam ⁊ coꝝ priuilegia[k] iiurias ⁊ iacturas. ¶ Cū[l] eꝝ q̄ vna eſt regulariū ⁊ ſeculariū ꝑlatoꝝ et ſubditoꝝ exēptoꝝ ⁊ nō exemptoꝝ vniuerſalis eccleſia extra quā nullus omnino ſaluatur[l]: quoꝝ omniū vn⁹[m] ē dn̄s vna fides et vnum baptiſma decet[n] vt oēs qui eiuſdē ſunt

x ¶ Reſeruanda. de of. oꝛ. preſenti. li. vi.
y ¶ Quidam. xxiiij.
z ¶ Ut per ipſos. hoc alſ eēt licitum ex animo fit illicitū. ſuper quo vide qd͛ no. de re. iur. locupletari. li. vi. xi. q. iij. ſi q̄s vero. ⁊ ē ſi. huic de deci. in aliquibus. de iude. c. penul. ⁊ qd͛ ſcrip. de ſen. ex. ꝗte.
a ¶ Nonnulli. xxv.
b ¶ Indebite. ꝯ ſec⁹ ſi ex cā iuſta. vij. q. i. ⁊ tp̄is. xvi. q. vl. ſiq̄s vult. de cōſe. di. i. tribus.

c ¶ Alij. xxvi.
d ¶ Occupāt. dicendo ſibi ius ꝑ violētiam cadūt a iure ſuo. ſi qd͛ habeant. C. vn̄ vi ſi quis intārā. xvi. q. vi. placuit. de prebend. cum qui. li. vi.

e ¶ Pluries. xxvij.
f ¶ Reparare. qd͛ tamē iudeis ꝑmittitur de ſuis ſynagogis iuxta primū ſtatum. de iude. conſuluit.
g ¶ Quidam. xxviij.

h ¶ Priuilegijs. hoc nō poſſunt. xxv. q. ij. c. i. ⁊ ij. imo nec ipm̄ ꝑncipē decet h̄ facere. de reg. iur. decet. cū ſuis ꝯcoꝛ. lib. vi.
i ¶ Et generaliter. vigeſimum nonum generale.
k ¶ Priuilegia. decurtanda erant ipſis eorum priuilegia. de priuile. dilecti. Jo. an.
l ¶ Saluatur de ſumma trini. c. i. § vna.
m ¶ Unus eſt. ad Ephe. iiij. habetur de hac triplici vnitate. ⁊ ſ. e. compi. de ſumma trini. c. i. § ad hoc. ⁊ ꝯ de ſen. excom. c. i. ad idem. xxiiij. q. i. loquitur.
n ¶ Decet. inſpicimus q̇d deceat. quod proprie reſpicit honeſtatem. de vo. magne. de elec. cum non deceat. li. vi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a Corporis myſtici. qd ē collectio fideliū. de conſe. di. i. ecc-
cleſia cuius caput ē xp̄s. de ſacra vnc. c. vno. ꝟ. ſed vbi.
b Contenti. ꝟ. e. ti. accedentibus. Jo. an.
c Et quoniam. trigeſimum.
d Inhibeī. xxiiij. di. q̄q̄. de here. ſi aduerſus.

e Capitula. cōcor. xxxij. q. iiij. ſicut. cir- ca ſi.

Religioſi. ponit ſex caſus in quib⁹ religioſos excōicat ꝛ ab ſolutionē pape reſeruat. ꝛ ꝑuilegijs ꝛ exemptionibus nō obſtantibus eos ꝑ ordinarios locoꝝ denunciari ꝑcipit. ſcd̄o ibi quibus. ponit ſeptē culpas religioſoꝝ a qbus eos ꝑcipit abſtinere ſub certis penis. quas eis imponi iubet ꝛ quas ꝑlatis ipſoꝝ iponit ſi nō ſatiſfecerit. tertio ibi ſane. ponit moderationē circa duos primos caſus. Et no. ꝑ

corꝑis[a] vni⁹ ē ſint volūtat ꝫ et ſicut frēs adiuicē vinculo charitatis ſint aſtricti. decꝫ igit vt ꝛ ꝑlati ꝛ alij tā exēpti q̄ n̄ exēpti ſuis iurib⁹ ſint ɔtēti[b] ꝛ alt i alteri⁹ iniuriā n̄ ꝓſiliat ſeu iactura. Uniuerſis itaqꝫ ꝑlatiſ eccliaꝝ ꝑn̄tis ſanctiōis edicto diſtricte ꝑcipiēdo mādamus qten⁹ ipi a ꝑdictiſ grauamib⁹ oīo ceſſātes ꝛ ceſſare ſuos ſubditos facientes viros religioſos exēptos ꝑuilegiatos ꝛ nō exēptos. mēdicātes ꝛ n̄ mēdicātes charitatiue tractēt ꝛ foueāt ꝛ ſua iura ꝛ ꝑuilegia iuiolabilr eis ſeruēt. Et qm̄[c] pl⁹ ſolet timere qd ſpālit q̄ qd generalit inhibet[d] eiſdē ꝑlatiſ ſtri

ꝟ ꝑncipiū hanc ɔſtōēꝫ cū ſuis penis ita locū hr̄e i religioſos. ꝙ ſeculares clericos nō includit. An vero includat religioſis ꝑfectos eccleſijs parochialib⁹ quo ad non ſuos ꝑrochianos dubitat. ꝛ vide qd dixi. ꝟ. e. cō. de deci. c. i. in. i. glo.
g Unctionis. de hoc ſacro. xcv. di ꝟ. ſꝫ iſtō. ꝛ. c. ſe. ð ſacra vnc. c. vno. i ꝑn. ð. ꝟ. ſi q̄ſiuit. ð pe. ꝛ re. ꝙ i te. ꝛ dic vt ibi
h Euchariſtie. dr̄ ab eu qd ē bonū ꝛ caris. qd eſt gratia q̄ſi bona gr̄a. ꝛ de hac ſatis. ꝟ. e. cō. de reli. ꝛ ve. ſanc. c. vno.
i Solēnizare. i. ſolēniter bn̄dicere. de hac bn̄dictiōe habet xxx. q. v. c. i. ꝛ. iiij. caplis ſe. xxiij. di. c. vi. de ſpō. ɔſultatiōi. ð
k Nō habita. ſꝫ nūq̄d credet religio- ſe. nup. c. i. ꝛ. iij. ſus parochiano dicenti ſe hr̄e talē ſniam. vr̄ ꝙ ſic ꝑ id qd no. de pe. di. vi. placuit. qꝛ nō ē ꝑſumēd⁹ imemor ſue ſalutis. i. q vij. ſancim⁹. de homi. ſignificaſti. ij. ſꝫ ꝟ. qꝛ videmus in ſacro ordinis. cū dat a nō ſuo epō ꝙ ibi requirit plena fides ð ſnia ꝛ q̄nqꝫ de cā. ð tēp. or. c. i. ꝛ. ij. li. vi. cū ſi. Itē iſta ē quedā abſolutio facta ꝑ parochialē ꝑſbyteꝝ. ſuꝑ qua nō credit ei q̄ ſe dicit abſolutū. de of. or. ex ꝑte. de ſen. ex. ſicut. Itē ſi dicat ð legato. de of. dele. cū in iure. ſed poſſet ad. i. rn̄deri illud ſpeciale. qꝛ ſacr̄m ordinis nō dat ꝓpter recipientē tm̄. imo ꝓpt alios. ꝛ iō dr̄. ſacr̄m dignitatis. i. q. i. ꝟ. ſi g. ꝛ. ꝟ. ecce ſi cleric⁹. ꝛ facit qd no. de cōiu. ſeruo. c. i. in glo. ij. ſed iſta ſacr̄a recipit q̄s ꝓpter ſeipm̄. Ad ſcd̄m all. rn̄det ꝙ illa vera in foro cōtentioſo. ſec⁹ in pn̄iali. vt dixi in ꝑdi. decre. ſicut ſuper. i. glo.
l Parochialis. ꝑ ꝟ qd ad ſcholares mercēnarios ꝛ his ſimiles intelligo ꝑſbyteꝝ i cui⁹ parochia inhabitāt. fa. qd not. de pe. di. vi. placuit. de hoc ſcripſi de pe. ꝛ re. oīs ſuꝑ verbo ſacerdote. ꝛ Hoſti. tractauit i ſūma. de paroch. ꝟ. pe. ꝟ. q̄s intelligat ꝑrochian⁹. ꝛ de pe. ꝛ re. ꝟ. cui ɔfitēdū ad finem.
m Preſbyteri. puto ſniam ꝑrochialis ſufficere q̄ adhuc ꝑſbyter nō eſt. puta qꝛ eſt infra annū. vl̄ diſpēſatū ē cuꝫ ipo ſm formā dec. cū ex eo. de ele. li. vi. vl̄ ē ꝑrochialis collegiata. e. ti. ſtatutū. fa. de ele. ſuffraganeis. de tranſla. c. i. ꝛ qd ibi not. vr̄ etiā ſufficere licētia vicarij gerentis curam per modum ꝑdicte decre. cum ex eo. facit. ꝟ. de pe. cupientes. puto etiam poſt factum a penis excuſari illū qui hoc fecit de auctoritate dioceſani. facit de pe. ꝛ re. c. ij. in fi. li. vi. nam dioceſis ē parochia ep̄i. de dona. apoſtolice in prin. ꝛ epiſcopus preſbyter.

xcv. di. olim. de pec. cleri. c. ij. ꝛ facit quod ſcripſi de pe. ꝛ re omnis. ſuper verbo proprio. ꝛ hoc eo fortius quando vacat parochialis eccleſia. ſed quando non vacat ante factum conſulas abſtineri ꝛ ex licentia epiſcopi vel archipſbyteri ciuitatenſis hoc non fieri. licet ab illis recipi poſſint. vt ſcripſi de offi. archipſby. c. iij. ꝛ eſt ſile de iurciur. verum. ꝛ qd dixi de iudeis ſignauit. ð re iudi. inter. ſuper. iij. glo.

ctiſſime inhibem⁹ vt abbates priores ꝛ alios religioſos ne ad ſua generalia vl̄ ꝓuincialia vadāt capl̄a ipedit quolꝫ nō ꝑſumāt. Cle. v. i cōci. vienē.

De priuilegijs et exceſſibus priuilegiatorum.

Religioſi[f] q̄ clericiſ aut laiciſ ſacr̄m vnctionis[g] extreme vel euchariſtie miſtrare. mr̄imonia ve ſolēnizare[i] nō habita[k] ſuꝑ his ꝓchialis[l] ꝑſbr̄i[m] ſnia ſpāli[n] aut q̄ excōicatos a canone[o] ꝑter q̄ in caſibus a iure expreſſi s[p] vel per priuilegia ſe. ap. ɔceſſis[q] eiſdem. vel a ſententijs[r]

n Speciali. hic etiam ē dubium an hec ſpecialitas reſpiciat ſolum expreſſionem ſacramentorum. an etiā requirat expreſſionem perſonarum quod eſt dicere an ſit ſatis ꝙ preſbyter licentiat religioſum vt ꝓchianos ſuos poſſit iniungere ꝛ eis euchariſtiaꝫ prebere an requirat ꝓchianorum expreſſio. quibus hec ſunt prebenda. Item an ſufficiat generalis licentia data parochiano ꝙ poſſit illa recipere a quo vult religioſo. an vero tali religioſo vel parochiano ð tali religioſo ſpecialis licētia requirat vt bene ſatiſfiat huic littere. conſulo ꝙ de perſonis ꝛ de conferente ꝛ recipiente et de ſacramētis fiat ſpecificatio. ad hoc de ſen. excom. conſtitutionem. li. vi. ꝛ de dolo ꝛ cōtu. c. ij. cum concor. ꝟ. e. compi. ð vita ꝛ hone. clericoꝝ. c. i. ꝟ. de ſen. excom. grauis. in fi. Crederem tamen ꝙ ex quo de ſacramēto fit ſpecificatio. licꝫ non exprimat nomē parochiani. cum dat licētia religioſo vel nomen religioſi cum datur licentia parochiano. euitetur pena. facit de temp. or. c. i. ꝛ de offi. vica. c. vl. li. vi. Et no. ꝙ hic de penitentia nō dicit. que etiā de licentia ſacerdotis proprij recipi non poſſet a preſbytero nō habēte curā. de hoc de pe. et re. omnis. ꝛ tamē dato ꝙ reciperet nō eſt locus huic pene. ſicut etiā nō habet locum pena in ſacramento baptiſmi. cum illud hic non exprimatur. Jo. an.
o A canone. quocūqꝫ etiā a quo epūs vel ſacerdos poſſꝫ abſoluere. de ſen. ex. nuper. Et videt idem de ſent. hominis. de qua forte ideo nō expreſſit. qꝛ ab illa abſoluit qui excōmunicauit vel alius ſuperior. de of. ordi. paſtoralis. Sed cōtrariū puto vt in caſu illo non expreſſo non ſit locus pene. de elect. ſtatutum. cum ɔcor. li. vi. ꝛ ad hoc. ꝟ. eo. ti. ibi a ſententijs per ſtatuta. ꝛc̄.

p Expreſſis. de ſen. excom. monachi. ꝛ. c. cum illorum.

q Conceſſis. habent multi religioſi priuilegium ab apoſtolica ſede ſuper abſolutionibus diuerſorum caſuum.

r A ſententijs. puto ꝙ omnē ſniam includat excōicationis ſuſpenſionis vel interdicti. cuius neceſſaria ſit abſolutio.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf